

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremme af den frie bevægelighed for borgere og virksomheder gennem en forenkling af accepten af visse offentlige dokumenter i Den Europæiske Union og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012«

COM(2013) 228 final — 2013/119 (COD)

(2013/C 327/11)

Hovedordfører: **Vincent FARRUGIA**

Rådet besluttede den 13. maj 2013 og Europa-Parlamentet den 21. maj 2013 under henvisning til artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

"Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremme af den frie bevægelighed for borgere og virksomheder gennem en forenkling af accepten af visse offentlige dokumenter i Den Europæiske Union og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012"

COM(2013) 228 final — 2013/119 (COD).

Den 21. maj 2013 henviste udvalgets præsidium det forberedende arbejde til Den Faglige Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug.

På grund af sagens hastende karakter udpegede Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg på sin 491. plenarforsamling den 10.-11. juli 2013, mødet den 11. juli 2013, Vincent Farrugia til hovedordfører og vedtog med 96 stemmer for, 2 imod og 2 hverken for eller imod følgende udtalelse:

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1 Borgerne er omdrejningspunktet for den europæiske integration. Rapporten om unionsborgerskab understreger, at unionsborgerskabet giver borgerne nye rettigheder og muligheder. Rapporten gør opmærksom på, at retten til at færdes og opholde sig frit inden for EU er den rettighed, som borgerne i medlemsstaterne forbinder mest med unionsborgerskabet: muligheden for at rejse mellem EU-landene for i kortere eller længere perioder at arbejde, studere og uddanne sig, rejse i forretningsøjemed eller handle tværs over grænserne ⁽¹⁾.

1.2 I rapporten om unionsborgerskab 2013 præsenteres 12 nye foranstaltninger på nedenstående seks nøgleområder med henblik på at fjerne hindringer, der står i vejen for borgernes udnyttelse af deres EU-rettigheder, herunder retten til at bevæge sig frit over grænserne i EU. De seks områder er ⁽²⁾:

(01) Fjernelse af hindringer for arbejdstagere, studerende og praktikanter i EU, så arbejdsmarkedet i EU kan fungere efter hensigten, og de dermed kan udnytte jobmuligheder i andre medlemsstater og således bidrage til økonomien i EU.

(02) Bekæmpelse af bureaukrati i forhold til retten til fri bevægelighed, eftersom borgere, der udnytter deres ret til fri

bevægelighed, støder på problemer, som i mange tilfælde skyldes de langvarige og uklare administrative procedurer.

(03) Beskyttelse af de mere udsatte grupper i EU, eftersom høringssvar peger på, at handicappede støder på vanskeligheder, når de rejser i EU.

(04) Fjernelse af hindringer for EU-borgernes onlinehandel, som er steget væsentligt, men stadig er forbundet med problemer.

(05) Målrettet og tilgængelig information, så borgerne er bevidste om og forstår deres EU-rettigheder.

(06) EU-borgernes deltagelse i det demokratiske liv i EU.

1.3 Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) bifalder Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremme af den frie bevægelighed for borgere og virksomheder gennem en forenkling af accepten af visse offentlige dokumenter i Den Europæiske Union og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012: COM(2013) 228 final — 2013/0119 (COD).

⁽¹⁾ COM(2013) 269 final.

⁽²⁾ Ibid.

1.4 Forslaget er helt i tråd med rapporten om unionsborgerskabet, idet det indeholder foranstaltninger, som vil gøre det lettere for EU-borgerne virkelig at udnytte de rettigheder, de har i medfør af deres unionsborgerskab.

1.5 Selvom Lissabontraktaten og EU's charter om grundlæggende rettigheder indebar en styrkelse af de rettigheder for EU-borgerne, der fastlagdes i Maastrichttraktaten, herunder retten til at færdes og opholde sig frit i EU, er de administrative procedurer forbundet med anvendelsen af denne ret ikke blevet tilsvarende forbedret. Apostillepåtegning – en formalitet, der udspringer af Apostillekonventionen fra 1961, som havde til formål at fremme bevægeligheden over internationale grænser i en verden uden teknologi – afspejler således ikke det forhold, at der ingen grænser er inden for EU, og derfor hindrer – snarere end fremmer – den unionsborgernes ret til fri bevægelighed i EU.

1.6 Forenkling af følgende offentlige dokumenter i EU, som opregnes i forslaget, er en vigtig foranstaltning, som vil skabe en mere sammenhængende retlig ramme, der vil gøre det nemmere at udnytte retten til fri bevægelighed i EU:

EU-borgeres offentlige dokumenter

- Civilstandsattester (f.eks. dokumenter vedrørende fødsel, død, navn, ægteskab, registreret
- partnerskab, forældreskab og adoption)
- Dokumenter vedrørende bopæl, unionsborgerskab og statsborgerskab
- Dokumenter vedrørende fast ejendom
- Dokumenter vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder
- Dokumentation for en ren straffeattest

EU-virksomheders (selskabers og andre foretagenders) offentlige dokumenter

- Dokumenter vedrørende deres retlige status og repræsentation
- Dokumenter vedrørende fast ejendom
- Dokumenter vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder
- Dokumentation for en ren straffeattest

Forenklingen af disse offentlige dokumenter vil uden tvivl fremme den frie bevægelighed for borgere og virksomheder, da handelen i det indre marked vil blive øget yderligere, og det vil blive nemmere for borgerne i medlemsstaterne at indhente de pågældende dokumenter.

1.7 Indførelse af forenklede regler for accept af visse offentlige dokumenter helt ned til det lokale myndighedsniveau må betragtes som et vigtigt politisk instrument, da det tillige:

- reducerer omkostningerne for virksomheder og offentlige myndigheder: Ifølge tal fra 2010 har næsten 30 % af SMV'er import-/eksportaktiviteter, og 2 % har foretaget direkte investeringer i udlandet. Derudover deltager ca. 7 % af EU's SMV'er i internationale underrepriser, og heraf har ca. 26 % kunder i andre medlemsstater ⁽³⁾;
- gør kontakten med offentlige myndigheder nemmere, og mindsker omkostningerne for borgere og virksomheder: De gennemsnitlige årlige udgifter til en apostillepåtegning er 13,20 EUR. Det anslås, at omkostningerne for EU-borgere og -virksomheder til indhentning af apostille til brug internt i EU beløber sig til over 25 mio. EUR. Dertil kommer, at udgifterne til legalisering af offentlige dokumenter, som ikke er omfattet af Apostillekonventionen, er betydelige med en gennemsnitspris på 16,50 EUR. Endvidere er beregningsgrundlaget for udgifterne til bekræftede oversættelser 30 EUR pr. side: I de fleste medlemsstater beløber en bekræftet oversættelse, som kræves i forbindelse med vielse i et andet land, sig til 120 EUR ⁽⁴⁾;
- indebærer nettoomkostningsbesparelser for medlemsstaterne på mellem 5 og 7 mio. EUR som følge af, at kravet om apostille afskaffes, og yderligere anslået 500 000-1 000 000 EUR som følge af, at kravet om legalisering afskaffes ⁽⁵⁾;
- fjerner den indirekte forskelsbehandling af statsborgere fra andre medlemsstater i forhold til en medlemsstats egne statsborgere, som følger af, at de nationale myndigheder generelt ikke kender til de krav, der gælder for offentlige dokumenter i oprindelsesmedlemsstaten, herunder underskrifter, segl og stempler.

1.8 EØSU beklager, at de reformer, der foreslås for at gøre det nemmere for borgere og virksomheder at udnytte deres ret til fri bevægelighed i EU, kommer 20 år efter lanceringen af unionsborgerskabet og 42 år efter Haagkonventionen. EU har således ikke rykket sig i takt med den teknologiske udvikling, som kunne have været udnyttet til at mindske eller fjerne hindringerne for borgeres og virksomheders udnyttelse af retten til fri bevægelighed. EØSU betoner, at informations-systemet for det indre marked (IMIS) er et vigtigt redskab, som bør anvendes med langt større effekt for at sætte EU-borgerne i stand til at udnytte deres grundlæggende rettigheder.

1.9 EØSU's konklusion er derfor, at de af Kommissionen fremsatte politiske anbefalinger til

- en lovgivningsforanstaltning, der skal fremme den frie bevægelighed for borgere og virksomheder ved at forenkle de administrative formaliteter knyttet til anvendelsen og accepten af visse offentlige dokumenter i EU,

⁽³⁾ SWD(2013) 144 final.

⁽⁴⁾ Ibid.

⁽⁵⁾ Ibid.

- som suppleres af et forbedret administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (IMIS), og
- understøttes af flersprogede standardformularer, som frit kan anvendes uden anden dokumentation i sager på tværs af grænserne,

er et fremragende forslag. Udvalget understreger dog, at nogle af bestemmelserne i forslaget kunne omformuleres for at styrke EU-borgernes ret til fri bevægelighed, som bl.a. skaber gensidige økonomiske fordele for virksomheder og borgere.

1.10 EØSU anbefaler:

1.10.1 Den fremtidige indsats for at forenkle officielle dokumenter bør målrettes vigtige offentlige dokumenter som dem, der vedrører arbejdstagernes bevægelighed i EU (som er afgørende for udviklingen af grænseoverskridende virksomhed og handel) og bevægeligheden for udsatte grupper som handicappede, for så vidt de pågældende offentlige dokumenter ikke reguleres af andre EU-direktiver.

1.10.2 En borger eller en virksomhed bør have størst mulig vished om, i hvilket omfang et offentligt dokument er undtaget fra krav om legalisering eller lignende formaliteter, hvorfor forslagets definition af "begrundet tvivl" bør ændres som følger:

"2. Den begrundede tvivl, der er omhandlet i stk. 1, vedrører:

- a) underskriftens ægthed
- b) den egenskab, i hvilken den person, der har underskrevet dokumentet, har handlet
- c) seglets eller stemplets ægthed."

1.10.3 Hvis en medlemsstat i tilfælde af begrundet tvivl fremsender en officiel anmodning til de relevante myndigheder i den medlemsstat, som har udstedt dokumenterne, skal den udtrykkeligt orientere personen eller virksomheden om grundene til, at anmodningen fremsendes.

1.10.4 Der er behov for en ordning, der sikrer en rimelig grad af ansvarlighed via en årlig benchmarking fra Kommissionens side, der har til formål at vurdere, i hvilket omfang medlemsstaterne reelt gennemfører forslaget.

1.10.5 Forudsat at de forventede fordele rent faktisk opnås, bør den maksimale svartid inden for den administrative samarbejds mekanisme forkortes til to uger, så snart IMIS fungerer pålideligt. Dette vil sende et stærkt signal til såvel

borgere som virksomheder om, at EU virkelig gør unionsborgerskabet effektivt og giver borgerne en central plads i EU's politikker.

1.10.6 Medlemsstaternes udveksling og videresendelse af oplysninger og dokumenter i henhold til forslaget er i overensstemmelse med EU-principperne om databeskyttelse.

2. Indledning

2.1 I Stockholmprogrammet "Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse" ⁽⁶⁾ fra 2009 fremhæves betydningen af at gøre unionsborgerskabet effektivt og give borgerne en central plads i EU's politikker vedrørende området med retfærdighed. Handlingsplanen ⁽⁷⁾, der knytter sig dertil, bekræftede denne målsætning, og det anførtes, at et velfungerende europæisk retligt område bør "være til gavn for borgere og erhvervsliv, så det kan støtte den økonomiske aktivitet i det indre marked (...)". Som svar herpå bekræftede Kommissionen i sin rapport om unionsborgerskab 2010, at den ville arbejde for at lette den frie cirkulation af offentlige dokumenter i EU, og i december 2010 fremlagde den en konkret vision for offentligheden i grønbogen "Færre administrative henvendelser for borgerne: Fremme af fri cirkulation af offentlige dokumenter og anerkendelse af virkningerne af civilstandsattester" ⁽⁸⁾.

2.2 Samtidig blev der vedtaget en akt for det indre marked ⁽⁹⁾, der havde til formål at styrke borgernes tillid til det indre marked og øge dets potentiale som den reelle drivkraft for EU's økonomi. Det betød bl.a. fjernelse af de uforholdsmæssigt store hindringer, der medfører, at borgerne og virksomhederne i EU ikke fuldt ud kan udnytte de friheder, som det indre marked giver. Fremme af borgernes og virksomhedernes mobilitet i EU er en af hjørnestenene i akten for det indre marked II ⁽¹⁰⁾.

2.3 Kommissionens handlingsplan om selskabsret og corporate governance ⁽¹¹⁾ fokuserer på at støtte europæiske virksomheder, især ved at styrke retssikkerheden i forbindelse med deres grænseoverskridende transaktioner. I den digitale dagsorden for Europa ⁽¹²⁾ henvises til den foreslåede lovgivning om elektronisk identifikation og e-signaturer ⁽¹³⁾, som bl.a. omfatter indførelse af rammer for fælles administrative faciliteter for elektronisk identifikation af borgere og virksomheder.

2.4 Det fremgår af den nyligt offentliggjorte 2020-handlingsplan for iværksætterkultur ⁽¹⁴⁾, at en reduktion af den alt for store regelbyrde stadig står højt på Kommissionens politiske dagsorden. Det fastslås i handlingsplanen, at bureaukratiet så vidt muligt skal fjernes eller begrænses for alle virksomheder,

⁽⁶⁾ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ COM(2010) 171 final.

⁽⁸⁾ COM(2010) 747 final.

⁽⁹⁾ COM(2011) 206 final.

⁽¹⁰⁾ COM(2012) 573 final.

⁽¹¹⁾ COM(2012) 740 final.

⁽¹²⁾ COM(2012) 784 final.

⁽¹³⁾ COM(2012) 238 final.

⁽¹⁴⁾ COM(2012) 795 final.

og især for mikrovirksomheder. Indsatsen for at mindske bureaukratiet, forenkle procedurerne for grænseoverskridende anvendelse og accept af offentlige dokumenter mellem medlemsstaterne og harmonisere de gældende regler bidrager således til alle de tiltag, som sigter mod at skabe et borgernes Europa og et velfungerende indre marked for virksomhederne i EU.

2.5 Rapporten om unionsborgerskab understreger, at unionsborgerskabet giver borgerne nye rettigheder og muligheder. Rapporten gør opmærksom på, at retten til at færdes og opholde sig frit inden for EU er den rettighed, som borgerne i medlemsstaterne forbinder mest med unionsborgerskabet: muligheden for at rejse mellem EU-landene for i kortere eller længere perioder at arbejde, studere og uddanne sig, rejse i forretningsøjemed eller handle tværs over grænserne. I rapporten om unionsborgerskab 2013 præsenteres 12 nye foranstaltninger på nedenstående seks nøgleområder med henblik på at fjerne hindringer, der står i vejen for borgernes udnyttelse af deres EU-rettigheder, herunder retten til at bevæge sig frit og drive erhverv over grænserne i EU. De seks områder er ⁽¹⁵⁾:

(01) Fjernelse af hindringer for arbejdstagere, studerende og praktikanter i EU.

(02) Bekæmpelse af bureaukrati.

(03) Beskyttelse af de mere udsatte grupper.

(04) Fjernelse af hindringerne for onlinehandel.

(05) Målrettet og tilgængelig information.

(06) EU-borgernes deltagelse i det demokratiske liv i EU.

2.6 Selvom Lissabontraktaten og EU's charter om grundlæggende rettigheder indebar en styrkelse af de rettigheder for EU-borgerne, der fastlagdes i Maastrichttraktaten, herunder retten til at færdes og opholde sig frit i et hvilket som helst land i EU, er de administrative procedurer forbundet med anvendelsen af denne ret ikke blevet tilsvarende forbedret. Den retlige ramme i EU er således stadig fragmenteret, da medlemsstaterne holder fast i administrative formaliteter som apostillepåtegning til at bekræfte kopier og oversættelser – en formalitet, der udspringer af Apostillekonventionen fra 1961, som havde til formål at fremme bevægeligheden over internationale grænser. Det er en formalitet, som ikke afspejler det forhold, at der ingen grænser er inden for EU, og derfor hindrer - snarere end fremmer – den unionsborgernes ret til fri bevægelighed i EU.

⁽¹⁵⁾ Ibid.

2.7 Et aktuelt eksempel herpå er, at borgere, som flytter til en anden medlemsstat, er nødt til at bruge meget tid og mange penge på at indhente garanti for, at offentlige dokumenter udstedt i oprindelsesmedlemsstaten er ægte. Det er almindeligt anerkendt, at virksomheder og borgere utvivlsomt vil mærke fordelene ved ensartede og gennemsigtige regler for visse offentlige dokumenter, der er vigtige for cirkulationen af varer, tjenesteydelser og personer i EU og det indre marked.

2.8 EU har ikke rykket sig i takt med den teknologiske udvikling, som kan udnyttes til at mindske eller fjerne hindringerne for borgere og virksomheders udnyttelse af retten til fri bevægelighed. EØSU erfarer, at IMIS, en webbaseret applikation, som gør det hurtigt og nemt for nationale, regionale og lokale myndigheder at kommunikere med de tilsvarende myndigheder i et andet land, er en ikt-plattform, som vil kunne gøre det administrative samarbejde nemmere, når forslaget er blevet gennemført. IMIS vil desuden komme til at udgøre en vigtig database med modeller for de hyppigst anvendte nationale offentlige dokumenter i EU med en oversættelse heraf til alle de officielle EU-sprog, som myndigheder uden tilstrækkelige sproglige kompetencer kan bruge til at vurdere rigtigheden eller kvaliteten af oversættelser af de offentlige dokumenter, de præsenteres for ⁽¹⁶⁾.

2.9 EØSU beklager, at de reformer, der foreslås for at gøre det nemmere for borgere og virksomheder at udnytte deres ret til fri bevægelighed i EU, kommer 20 år efter lanceringen af unionsborgerskabet og 42 år efter Haagkonventionen.

3. Forslagets retlige aspekter

Nedenfor følger EØSU's svar på de væsentligste elementer i forslaget.

3.1 Formål, anvendelsesområde og definitioner

3.1.1 EØSU er enig i, at definitionen af "offentlige dokumenter" i forslagens artikel 3, stk. 1, omfatter de dokumenter, der er vigtige for, at borgere og virksomheder i EU kan udnytte deres EU-rettigheder.

3.1.2 EØSU understreger dog, at de offentlige dokumenter, der er nævnt i forslaget, kun bør være de første i en række af offentlige dokumenter, for hvilke der skal gælde forenklede procedurer med det formål at øge bevægeligheden i EU og de grænseoverskridende aktiviteter samt forbedre det indre markeds funktion.

⁽¹⁶⁾ Forordning 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 14. november 2012, giver store muligheder for en senere udvidelse af IMI til også at omfatte EU-akter, der ikke er opregnet i bilaget (artikel 4 i "IMI"-forordningen), på grundlag af pilotprojekter gennemført af Kommissionen og evaluering af resultaterne, herunder spørgsmål vedrørende databeskyttelse og effektive oversættelsesfunktioner.

3.1.3 EØSU understreger, at den fremtidige indsats for at forenkle officielle dokumenter bør målrettes vigtige offentlige dokumenter som dem, der vedrører arbejdstagernes bevægelighed i EU (som er afgørende for udviklingen af grænseoverskridende virksomhed og handel) og bevægeligheden for handicappede, for så vidt at de pågældende offentlige dokumenter ikke er reguleret af andre EU-direktiver. Der kan bl.a. være tale om offentlige dokumenter såsom certificering af nationale eksamensbeviser og officielle dokumenter vedrørende social sikring.

3.2 Fritagelse for legalisering, forenkling af andre formaliteter og anmodninger om oplysninger

3.2.1 EØSU fremhæver, at de nuværende krav om apostille-påtegning er en følge af internationale procedurer og således ikke afspejler udviklingen af EU som ét indre marked. Omkring 12,5 mio. EU-borgere bor i en anden medlemsstat end deres egen, og mere end 380 000 mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) i EU deltager i grænseoverskridende underentrepriser inden for EU's grænser, og de støder igen og igen på bureaukrati og unødvendig administration, når de flytter fra en medlemsstat til en anden eller driver virksomhed over grænserne. Denne situation er ikke forenelig med et EU uden grænser.

3.2.2 EØSU er derfor enig i målsætningen i Kommissionens forslag om, at offentlige dokumenter skal undtages fra de eksisterende juridiske og administrative krav i medlemsstaterne. EØSU opfatter dette som første fase i et løbende program for forenkling af offentlige dokumenter.

3.2.3 EØSU er enig i, at der bør indføres bestemmelser, som sikrer, at der foretages den fornødne kontrol i tilfælde af begrundet tvivl. EØSU er klar over, at der kan være tilfælde, hvor det vil være nødvendigt med administrativ koordinering mellem medlemsstaterne imellem for at sikre, at et offentligt dokument eller den bekræftede kopi deraf er ægte.

3.2.4 EØSU er stærk tilhænger af princippet om, at en borger eller en virksomhed skal have størst mulig vished om, i hvilket omfang et offentligt dokument er undtaget fra krav om legalisering eller lignende formaliteter. Denne vished vil gøre det muligt for borgeren eller virksomheden at være proaktiv i sin planlægning af aktiviteter og i den forbindelse sikre, at de materielle og immaterielle gevinster og fordele, der er identificeret i Kommissionens konsekvensanalyse, rent faktisk opnås⁽¹⁷⁾.

3.2.5 EØSU bemærker, at under det nuværende system giver 99 % af de anslået 1,4 mio. apostillepåtegninger, der årligt foretages i forbindelse med aktiviteter inden for EU, ingen problemer. EØSU mener derfor, at Kommissionens forslag vedrørende administrativt samarbejde (baseret på IMIS i tilfælde med begrundet tvivl om ægtheden af offentlige dokumenter understøttet af flersprogede formularer) bør udmønte sig i bedre resultater.

3.2.6 EØSU henstiller, at definitionen af "begrundet tvivl" i Kommissionens forslag gøres utvetydig, så enhver usikkerhed fjernes. I den forbindelse foreslår EØSU følgende ændring:

"2. Den begrundede tvivl, der er omhandlet i stk. 1, vedrører:

- a) underskriftens ægthed
- b) den egenskab, i hvilken den person, der har underskrevet dokumentet, har handlet
- c) seglets eller stemplets ægthed."

3.2.7 Hvis en medlemsstat i tilfælde af begrundet tvivl fremsender en officiel anmodning på grundlag af denne nye definition til de relevante myndigheder i den medlemsstat, som har udstedt dokumenterne, skal den udtrykkeligt orientere personen om grundene til, at anmodningen fremsendes.

3.2.8 EØSU er overbevist om, at når medlemsstaterne har taget IMIS i brug, og løbende forbedringer viser, at systemet er pålideligt og fungerer, og når de ansatte i medlemsstaterne har fået den nødvendige viden, så vil anmodningerne om administrativ koordinering mellem medlemsstaterne blive behandlet langt hurtigere end den periode på højst én måned, som forslaget lægger op til. EØSU anbefaler derfor, at Kommissionen – hvis resultaterne påviser så markante forbedringer – forkorter den angivne periode til to uger. En sådan ændring vil sende et stærkt signal til borgere og virksomheder om, at EU virkelig gør unionsborgerskabet effektivt og giver borgerne en central plads i EU's politikker.

3.2.9 EØSU finder det vigtigt, at der er en ordening, som sikrer en rimelig grad af ansvarlighed, hvorunder det vurderes, i hvilket omfang medlemsstaterne reelt gennemfører forslaget. EØSU foreslår, at Kommissionen årligt benchmarker medlemsstaternes resultater hvad angår gennemførelsen.

3.3 Administrativt samarbejde

EØSU er enig i, at informationssystemet for det indre marked (artikel 8) bør anvendes i tilfælde, hvor myndighederne i en medlemsstat har begrundet tvivl om ægtheden af et offentligt dokument eller den bekræftede kopi heraf, og hvor tvivlen ikke kan fjernes på anden måde (artikel 7). Udvalget er endvidere enig i, at medlemsstaterne skal udpege mindst én central myndighed, og at Kommissionen skal gives meddelelse om alle udpegede centrale myndigheder og deres kontaktoplysninger (artikel 9), samt at disse centrale myndigheder skal yde bistand i forbindelse med anmodninger om oplysninger i henhold til artikel 7 og træffe alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for at lette anvendelsen af forordningen (artikel 10).

⁽¹⁷⁾ SWD(2013) 144 final.

3.4 Flersprogede EU-standardformularer

Udvalget er enig i, at de flersprogede EU-standardformularer vedrørende fødsel, død, ægteskab, registreret partnerskab og et selskabs eller et andet foretagendes retlige status og repræsentation udformes som angivet i bilagene (artikel 11), og at formularerne på anmodning stilles til rådighed for borgere og selskaber eller andre foretagender som et alternativ til de tilsvarende offentlige dokumenter, og forsynes med udstedelsesdato og den udstedende myndigheds underskrift og segl (artikel 12). EØSU er også enig i, at Kommissionen skal udarbejde detaljerede retningslinjer for anvendelsen (artikel 13) af standardformularerne og udvikle elektroniske udgaver af dem (artikel 14), samt at formularerne skal have samme formelle bevisværdi som de tilsvarende offentlige dokumenter og accepteres af myndighederne i de medlemsstater, hvor de fremlægges, uden krav om formaliteter (artikel 15).

3.5 Forholdet til andre instrumenter

EØSU er enig i, at forordningen ikke må berøre anvendelsen af anden EU-lovgivning eller andre systemer for administrativt samarbejde oprettet i henhold til EU-lovgivningen (artikel 16), og at den ikke må berøre anvendelsen af internationale konventioner, som en eller flere medlemsstater er part i, men at den

har forrang for konventioner, der er indgået af medlemsstaterne, for så vidt som disse konventioner vedrører områder, der er omfattet af forordningen (artikel 18). Endvidere er udvalget enig i tilføjelsen af standardformuleringen i artikel 17.

3.6 Almindelige og afsluttende bestemmelser

3.6.1 EØSU er enig i, at medlemsstaternes udveksling og videresendelse af oplysninger og dokumenter skal tjene det formål at gøre det muligt at kontrollere ægtheden af offentlige dokumenter gennem informationssystemet for det indre marked (artikel 19). Udvalget er også enig i, at medlemsstaterne skal give Kommissionen meddelelse om udpegelsen af centrale myndigheder og om eventuelle senere ændringer af disse oplysninger, samt at Kommissionen skal stille disse oplysninger til rådighed for offentligheden (artikel 20). Endelig er EØSU enig i, at Kommissionen mindst hvert tredje år skal forelægge Europa-Parlamentet en rapport om anvendelsen af denne forordning (artikel 21).

3.6.2 EØSU understreger, at artikel 19 med overskriften "Databeskyttelse" skal sikre, at medlemsstaternes udveksling og videresendelse af oplysninger og dokumenter i henhold til forslaget sker i overensstemmelse med EU-principperne om databeskyttelse.

Bruxelles, den 11. juli 2013

Henri MALOSSE

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
